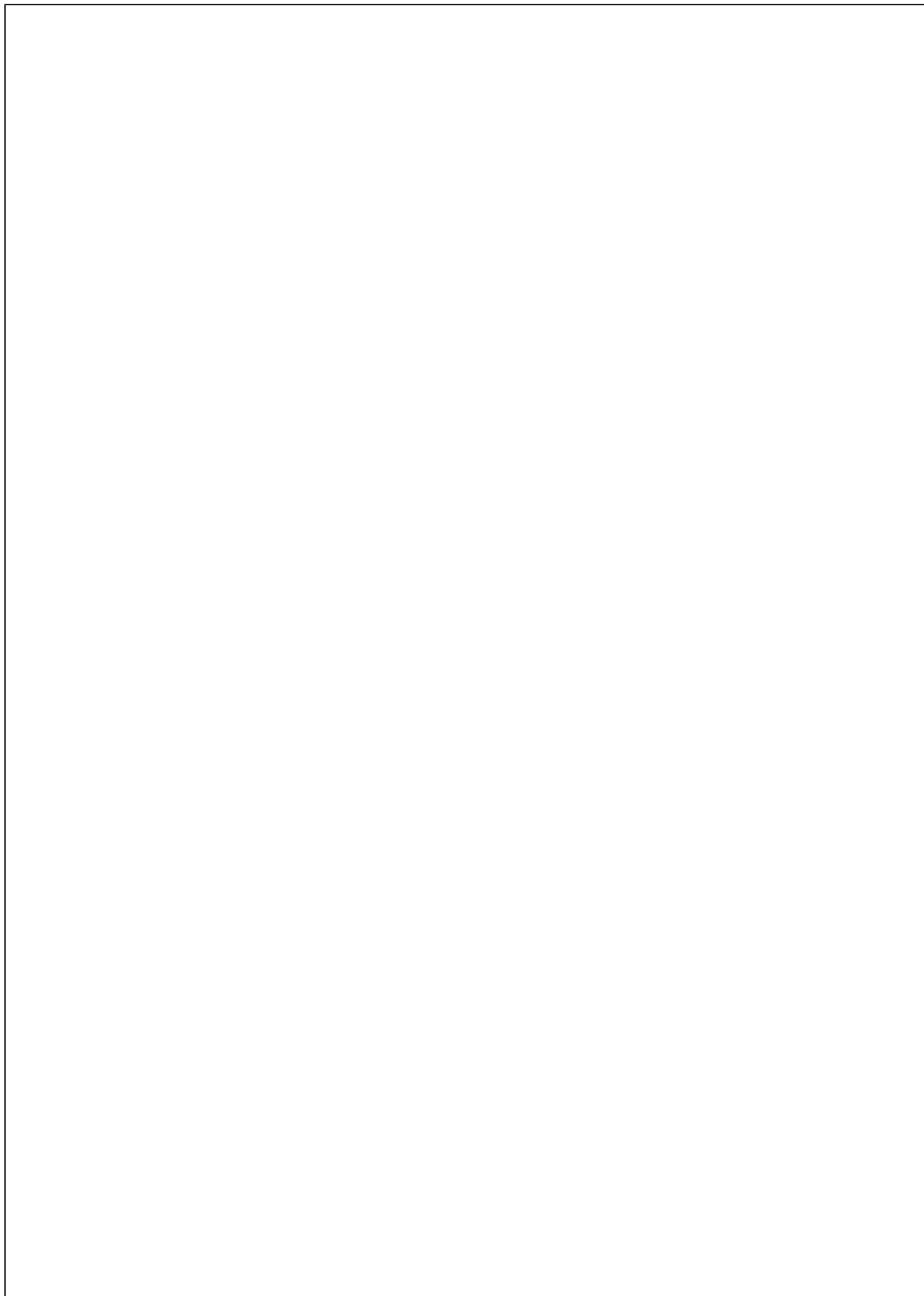


Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/204981,Zbigniew-Stanuch-Blogoslawiona-Natalia-Tulasiewicz-1906-1945.html>

27.02.2026, 21:09



Zbigniew Stanuch: Błogosławiona Natalia Tułasiewicz (1906-1945)

Dla młodego pokolenia życie i działalność Natalii Tułasiewicz może stanowić wzór godny naśladowania. Patriotka, nauczycielka, pedagog, przywiązywała dużą wagę do rozwoju życia duchowego. W trakcie II wojny światowej jednym z jej najistotniejszych celów było ocalenie ludzkich dusz od zepsucia wywołanego koszmarem wojennej gehenny.

09.04.2026

[Kościół Okupacja niemiecka](#)

Chciała, aby ludzie pozostali ludźmi pomimo doświadczonych cierpień. Jej życie doczekało się kresu w KL Ravensbrück. Jej trud nie poszedł jednak na marne. Dziś jest patronką nauczycieli i błogosławioną Kościoła katolickiego.

Dzieciństwo i młodość

Rodzina Natalii Tułasiewicz związana była z Galicją, Lwowem i Krakowem. Wiele zawdzięczała swojemu dziadkowi Józefowi, który wpoił jej zamiłowanie do nauczania. W swoim pamiętniku napisała nawet, że w rozwoju zamiłowania do poezji dużą rolę odegrała „duża kultura umysłowa dziadka”.

Ojciec Natalii miał na imię Adam. Matką naszej bohaterki była Amalia, z domu Bromnikówna. Poznali się w 1894 r., a pobraли osiem lat później. Ich najstarsza córka Maria urodziła się w 1904 r. Dwa lata później na świecie pojawiła się Natalia. Przyszła błogosławiona miała młodsze rodzeństwo: Zosię, Tadzia, Halinkę, Józefa. Adam i Amalia wychowywali swoje dzieci w duchu wzajemnej miłości, pobożności, obowiązkowości, odpowiedzialności za czyny i słowa oraz umiłowania Polski, której nie było wówczas na mapie. Mimo obciążenia gromadką malutkich dzieci oboje małżonkowie występowali w „teatrzykach amatorskich”, sztukach, które krzewiły ducha narodowego.

Od urodzenia Natalia była wątła i chorowita. Otoczenie dostrzegało u niej wysoką inteligencję i zdolności organizacyjne. Kształciła się, dzięki staraniom rodziców, w dobrych szkołach. Edukację, rozpoczętą w Kętach, kontynuowała w szkole sióstr Klarysek i Prywatnym Gimnazjum Żeńskim w Krakowie. Była bardzo dobrą uczennicą. Bliscy zwali ją „mądrą Niusią”. Uczyła się również gry na skrzypcach. Fascynował ją otaczający świat.

W 1926 roku Natalia rozpoczęła studia polonistyczne i muzykologiczne na Uniwersytecie Poznańskim. Była niezwykle czynna w życiu akademickim. Za fundament uważała jednak niezmiennie pracę nad sobą, nad własnym rozwojem duchowym. Ogromne znaczenie miał dla kształtowania jej kultury intelektualnej związek z Jankiem, prezesem Koła Polonistów, późniejszym narzeczonym. Przyznawała wprost, że jemu zawdzięczała nie tylko wiedzę o skomplikowaniu ludzkiej natury, ale również trening w zażartych dyskusjach, trudne lektury, szerokie zainteresowania i horyzonty myślowe. Często dyskutowała z kolegami o wyborach światopoglądowych i postawach, broniła odważnie swoich poglądów, także w rozmowach z narzeczoną komunistą. Ich ośmioletnia znajomość, którą Natalia określiła jako „okres nieustannej walki o światopogląd i duszę”, zakończyła się w późniejszym okresie zerwanymi przez

nią zaręczynami. Odkryła w sobie powołanie do życia w samotności. W kręgach uniwersyteckich i literackich dochodziło do wielu konfrontacji ideowych, dyskusji światopoglądowych, wobec których nie można było zostać obojętnym. Wymagały one nie tylko zajmowania wyraźnego stanowiska, ale i umiejętności jego uzasadnienia i obrony silnymi argumentami.

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Kościół, Martyrologia, Okupacja niemiecka

Artykuł